

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Bankarstvo". Rad ima 25 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

NAJVEĆE PREVARE NA SVETU

Mnogi bankarski i ekonomski eksperti, a posebno političari barataju danas pojmovima koo što su: kupovna moć; potrošačka korpa; inflacija; hiper inflacija; devalvacija; kamatna stopa; zatezna kamata; prezaduženost, dužničko ropstvo; anuiteti; reprogram duga; MMF; Pariski i Londonski Klub, Svetska banka, IDA programi, donacije; investicije; klizni kurs; devizne rezerve itd.

Da li znate šta sve to znači? Ne, ne trudite se da razmišljate. Svi pojmovi služe upravo zato da bi ste manje znali i manje shvatali kako ste surovo i perfidno prevareni, OPLJAČKANI I ZA ČITAV ŽIVOT PTRETVORENI U ROBA.

Ne shvatate? Naravno. To vam niko nije rekao, nije bilo o tome diskusije u parlamentu, na televiziji, u novinama...

Logično, jer onda pljačka ne bi bila uspešna. Ali pošto je prevara savršeno dobro izvedena i vi sada ništa ne možete promeniti, možda možemo da saznamo šta je NAJVEĆA PREVARA NA SVETU.

KAKO JE NASTAO NOVAC

Svi smo učili da je prvi vid trgovine bila robna trampa. Ljudi su direktno razmenjivali robu: ovcu za kravu, kravu za kukuruz, kukuruz za paradajz, ugajl za drvo, drvo za cigle itd. Kada je roba u razmeni postala veća, bilo je nezgodno nositi veliku količinu robe sa sobom pa su se umesto toga ljudi složili da nadju neku sporazumnu vrednost koja bi posredovala u trampi. Moglo se prihvatiti bilo šta - parče kože ili kosti ili metala. Sve je bilo stvar dogovora i opšte saglasnosti u jednom društvu. Najčešće su kao jemstvo u trgovini korišćene kovanice od nekog postojanog metala - zlata, srebra, nikla, bakra... Vrednost određene kovanice bila je opšte prihvaćena konvencija. Za to je jamčio vladar države ili poseđa. Naravno, uslov za ovakav vid trgovine podrazumevao je poverenje svih u vladara i spremnost svih da ovakvu konvenciju prihvate.

Tako je nastao sistem robne razmene gde se vrednost svake robe predstavljala određenom količinom kovanica, a kovanice su predstavljale zamenu za vrednost robe koja bi se mogla razmeniti. Dakle, same po sebi kovanice nisu imale vrednost osim one koju im je davala roba za koju su se mogle zameniti. Nisu se mogle jesti, obući, koristiti za gradnju, grejanje ili prevoz.

Korišćenje ovih kovanica stvorilo je i potražnju za metalom od kojih su se kovale, pa je tako i određeni metal imao veću ili manju vrednost na tržištu, što je zavisilo od njegove tražnje.

Kako se vremenom količina robe u razmeni povećavala, bilo je potrebno sve više kovanica, pa je i njihovo nošenje vremenom postalo nezgodno. Trgovac na veliko bi morao na pijacu da nosi čitav sanduk ili teške kese zlatnika i srebrenjaka, što je bilo i opasno zbog pljačkaša.

Tada su na scenu stupili zlatari nudeći svoje usluge. Oni su imali dobro obezbedjene i iskovane sanduke u kojima su čuvali zlato. Zato su ljudi svoje zlatne kovanice sve češće ostavljali na čuvanje u sanducima kod njih. Ovi su im tu uslugu naplaćivali kojim zlatnim ili srebrenim novčićem, a za količinu deponovog zlata ili drugih kovanica izdavali papirnatu potvrdu (priznanicu) na kojoj je pisalo kojih kovanica ima vlasnik na raspolaganju.

OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com